

Leder

På alle måter svært religiøse?

Ordene i overskriften er lånt fra Paulus. Observasjonen ble som kjent gjort på vandring over et av antikkens torg: Svært religiøse, med alter "for en ukjent gud". Kunne observasjonen like gjerne vært gjort på våre torg et par årtusen senere? I alle fall blomstrer utvilsomt religiøsiteten i mange farger og fasonger også i vår kultur i dag. Kanskje har også vår tids nyåndelighet flere felles trekk med den religiøsitet Paulus møtte i Athen? Og som han leter også vi etter fruktbare måter å komme i dialog med mennesker som dyrker "ukjente guder" og gjør andre troserfaringer enn dem vi selv er mest fortlørlige med.

Hvordan kan det skje? Hvordan kan vi lytte lenge og vel i møte med andre menneskers religiøse annerledeshet uten å miste oss selv eller gå på akkord med vår egen åndelige integritet? Og hva har vi selv å komme med i denne dialogen? Hva med våre egne meningsbærende troserfaringer? Hvordan kan de målbares i vitnesbyrd og forkynnelse? Eller er kanskje spørsmålet etter personlige og eksistensbærende troserfaringer en teologisk avvei, en illegitim konsesjon til en opplevelshungrig, selvcentrert og subjektiv kultur? Denne typen spørsmål kan skimtes som bakgrunn for flere av bidragene i dette nummer av vårt tidsskrift – som for øvrig fra og med dette nummer har fått nytt navn: *Tidsskrift for Praktisk Teologi* (TPT).

Som leseren vil se, belyser de ulike artiklene tematikken fra markert forskjellige synsvinkler. Posisjonene som utarbeides, er også forskjellige. *Tore Laugerud* utfordrer både tradisjonell misjonsspiritualitet og Den norske kirkes lutherske tradisjon. Han etterlyser mer varhet

og åpenhet i møte med søkende menneskers religiøse erfaringer og ser fraværet i vår tros-tradisjon av en kontemplativ fromhet som et stort tap. Det gjør oss fattige på troserfaringer som kan utdype troens innside og dybdedimensjonene i livet med Gud. Et tilsvarende engasjement for fordypning av tradisjonelle kristne spiritualitetspraksiser i møte med vår tids nyåndelighet målbæres også i bidragene fra *Anna Ramskov Laursen* og *Kari Nedgård*. Felles er fokuset på fornyelse og fordypning av en praksisrettet kristen spiritualitet som vesentlig for kirkens liv, også slik kirkens liv framstår i dialogen med en ny, erfaringsorientert åndelighet.

Dette perspektivet settes på en interessant måte i relieff gjennom *Egil Sjaastads* analyse av det prekenprogram som utvikles i Carl Fr. Wisløffs homiletikk. Også her står spørsmålet om opplevelsenes og erfaringens plass i formidlingen av Evangeliet sentralt. Hvilken rolle kan menneskelig erfaring spille i forkynnelsen av Evangeliet som et aktuelt og meningsbærende budskap i dag? På sett og vis er tematikken den samme som i møte med nyåndeligheten. Men med en bestemt tolkning av det lutherske lov-evangelium-skjemaet som ramme, søkes løsningen her i andre retninger. Guds Ord slik det er gitt oss i Den Hellige Skrift er det eneste og "objektive" fundament i troens liv.

En annen tilgang til spørsmålet om gudstroens betydning for menneskelig erfaring finner vi i *Anna Dalakers* artikkel. Her er utgangspunktet empirisk for så vidt som det dreier seg om møte med troens betydning i livet til personer som lever med kronisk sykdom. Både med referanser til personlige erfaringer og ved hjelp av religionspsykologisk teori og fortolkning, viser Dalaker hvordan troserfaringen

og vissheten om Guds nærvær kan fungere som avgjørende kilde til livsmot hos mennesker med kronisk sykdom. På sett og vis er veien ikke så lang fra dette perspektivet til den tematikken som *Tor Johan Grevbo* løfter fram med tittelen "Hvert menneskeliv er Guds roman". Også her handler det om å åpne seg for rikdommen og mysteriene i den menneskelige erfaring, og gjennom dette nærme seg rikdommene i Gud og den verden Han har skapt. Men her hentes altså stoffet fra Grevbos gledesfylte møter med et rikt tilfang av nåtidig og "klassisk" skjønnlitteratur. Det er et viktig anliggende å vise hvilken stor betydning som slik lesing kan ha også med tanke på kirkelig tjeneste, ikke minst i sjelesorgen.

LEIF GUNNAR ENGEDAL